

Prejudiciālie jautājumi

Vai valsts likums (*Zakon za elektronske saobshstvenia* [Likuma par elektronisko komunikāciju] 251.b panta 1. punkts), kurā, lai apkarotu smagus noziedzīgos nodarījumus, ir paredzēts visaptveroši un nediferencēti saglabāt visu informāciju par datu plūsmu (elektronisko sakaru līdzekļu lietotāju informācija par datu plūsmu un atrašanās vietas dati) par sešu mēnešu periodu, ir saderīgs ar Direktīvas 2002/58 (⁽¹⁾) 15. panta 1. punktu, lasot to kopā ar tās 5. panta 1. punktu un 11. apsvērumu, ja valsts likumā ir ietvertas konkrētas garantijas?

Vai valsts likums (*Nakazatelno-protsesualen kodeks* [Kriminālprocesa kodeksa] 159.a pants), kurā piekļuve informācijai par datu plūsmu nav ierobežota ar absolūti nepieciešamo un personām, kuru informācija par datu plūsmu ir pieejama tiesībsargāšanas iestādēm, nav paredzētas tiesības tikt par to informētām, ja vien tas netraucē kriminālprocesam, vai attiecīgi tiesības pārsūdzēt neatļautu piekļuvi, ir saderīgs ar Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktu, lasot to kopā ar tās 5. panta 1. punktu un 11. apsvērumu?

(⁽¹⁾) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (OV L 201, 31.7.2002., 63. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 4. jūnijā iesniedza Justice de paix du canton de Forest (Beļģija) – ZG/Beobank SA

(Lieta C-351/21)

(2021/C 338/17)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Justice de paix du canton de Forest

Pamatlietas puses

Prasītājs: ZG

Atbildētāja: Beobank SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2007/64/EK (⁽¹⁾) 38. panta pirmās daļas a) apakšpunkts [ir jāinterpretē tādējādi, ka] pakalpojumu sniedzējam, sniedzot “informāciju par maksājuma saņēmēju”, ir pienākums rīkoties, pieliekot visas pūles, vai pienākums sasniegt rezultātu?
- 2) Vai šajā normā minētā “informācija par maksājuma saņēmēju” ietver informāciju, kas dod iespēju identificēt fizisko vai juridisko personu, kura saņēmusi maksājuma summu?

(⁽¹⁾) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK (OV 2007, L 319, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 9. jūnijā iesniedza Cour de cassation (Beļģija) – Tilman SA/Unilever Supply Chain Company AG

(Lieta C-358/21)

(2021/C 338/18)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation